

Τμήμα
Γερμανικής Γλώσσας
και Φιλολογίας
Abteilung
für Deutsche Sprache
und Philologie

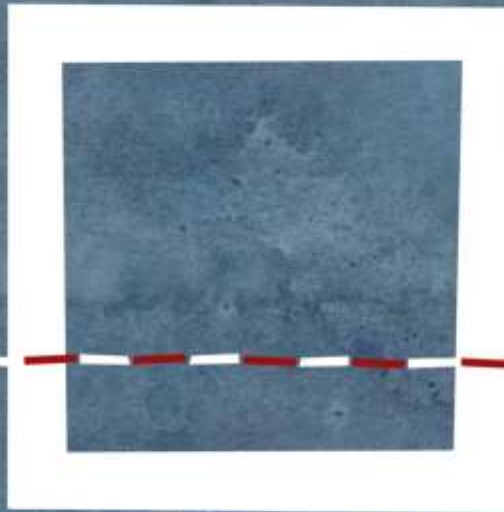
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΟΔΕ ΣΤΟ ΓΕΡΜΑΝΟΦΩΝΟ ΧΩΡΟ

Η θεατρική ομάδα του τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας παρουσιάζει:
Die „Theater AG“ der Abteilung für *Deutsche Sprache und Philologie* präsentiert:

GRENZEN ΣΥΝΟΡΑ

[με ελληνικούς υπέρτιτλους]
[mit griechischen Übertiteln]

5, 6, 7 | 06 | 2015

θέατρο Παράθλαση

Κασσάνδρου 132

ώρα 21.00

Theater Parathlasi

Kassandrou Str. 132

um 21 Uhr

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

GRENZEN- ΣΥΝΟΡΑ

Μικρό μανιφέστο της παράστασης

Η φετινή θεατρική παράσταση του τμήματος της Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας Α.Π.Θ. θα αναδείξει θέματα όπως είναι η βία, ο αποκλεισμός, οι προκαταλήψεις και ο ρατσισμός. Έχουμε δημιουργήσει ένα κολλάζ από σύγχρονα θεατρικά κείμενα Ευρωπαίων συγγραφέων από Γερμανία, Σουηδία, Σερβία και Πολωνία.

Τα “Σύνορα-Grenzen“ μας ταξιδεύουν σε σκηνές που συμβαίνουν δίπλα μας και μας δίνουν μια εικόνα από καταστάσεις, που βιώνουν άνθρωποι που συναναστρεφόμαστε καθημερινά χωρίς να γνωρίζουμε τι συμβαίνει στην ζωή τους και πώς μας επηρεάζουν άμεσα η έμμεσα. Πολλές φορές μάλιστα δεν μπορούμε καν να φανταστούμε τι μπορεί να έχουν περάσει. Ποιά είναι τελικά τα Σύνορα, ποιος τα καθορίζει, πού αρχίζουν και πού τελειώνουν; Μας προτατεύουν ή μας περιορίζουν;

Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από την ανοιχτή επιστολή του συγγραφέα Γιόνας Χάσεν Κέμρι προς την Σουηδό Υπουργό Δικαιοσύνης Μπέατρις Ασκ, με αφορμή την υλοποίηση αρχές του 2013 στην Σουηδία του προγράμματος REVA, το οποίο επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές να πραγματοποιούν αυτόνομα ελέγχους διαβατηρίων βασισμένους σε φυλετικά κριτήρια. Και όλα αυτά σε μια χώρα που έρχεται πρώτη στην εξασφάλιση ίσων ευκαιριών. Όλα αυτά σε μια εποχή που το μεταναστευτικό ζήτημα βρίσκεται σε έξαρση.

«Από δω και πέρα θέλω να φανταστείτε, πως έχουμε το ίδιο σώμα, την ίδια σπονδυλική στήλη, το ίδιο νευρικό σύστημα. Να τα πόδια μας: όποτε αντιληφθούν αυτοκίνητο της αστυνομίας, νιώθουν την ανάγκη να τρέξουν. Να τα χέρια μας: πάντα σφιγμένα όταν ακούμε πολιτικούς να μιλούν για καλύτερη φύλαξη των συνόρων, περισσότερους ελέγχους ταυτοτήτων, επιτάχυνση των διαδικασιών απέλασης, λαθρομετανάστες. [...]

Είμαστε 6 ετών και πηγαίνουμε προς τον έλεγχο διαβατηρίων με τον μπαμπά. Τα χέρια του είναι ιδρωμένα· καθαρίζει τον λαιμό του· φτιάχνει τα μαλλιά του· γυαλίζει τα παπούτσια του τρίβοντάς τα στο παντελόνι πίσω από τα γόνατα. Όλοι οι ροζ άνθρωποι περνάνε ελεύθερα. Αλλά τον μπαμπά μας τον σταματάνε. Λέμε πως ίσως να είναι τυχαίο, αλλά αυτό συμβαίνει συνέχεια, κάθε φορά που περνάμε από έλεγχο διαβατηρίων.

Είμαστε 9 και στις ταινίες δράσης βλέπουμε σκούρους ανθρώπους να βιάζονται, να απαγάγουν, να εξαπατούν, να κλέβουν και να κακοποιούν.

Είμαστε 10 και μας κυνηγάνε σκίνχεντ για πρώτη -αλλά όχι για τελευταία- φορά. [...]

Είμαστε 13 και ακούμε ιστορίες. Ένα φίλο του μπαμπά οι αστυνομικοί τον έκλεισαν στο κελί γιατί παραπατούσε, και η αστυνομία δεν κατάλαβε πως κάτι δεν πήγαινε καλά παρά μόνο το επόμενο πρωί, που η μαγνητική έδειξε πως είχε πάθει εγκεφαλικό και πέθανε. Και στην κηδεία η φίλη του έλεγε «αν με είχαν πάρει τηλέφωνο θα τους είχα πει πως δεν πίνει ποτέ αλκοόλ». Κι όλα αυτά ενώ ένα ξενόφοβος μανιακός που τριγυρούσε στην πόλη μας με μια καραμπίνα κι είχε πυροβολήσει 11 σκουρόχρωμους μέσα σε επτά μήνες, παρέμενε ασύλληπτος από την αστυνομία. [...]

Μεγαλώνοντας αρχίσαμε να σπουδάζουμε οικονομικά. Κάποια μέρα καθόμασταν έξω από τον κεντρικό σταθμό και κάτι γράφαμε σε ένα λάπτοπ (καθώς, αν και σπουδάζουμε οικονομικά, κρυφά ονειρευόμαστε να γίνουμε συγγραφείς). Ξαφνικά εμφανίζεται ένας

σωματώδης τύπος με ένα ακουστικό, που μας ζητάει ταυτότητα, μας αρπάζει και μας πετάει σε μια κλούβα. Προφανώς ταιριάζουμε με μια περιγραφή. Προφανώς μοιάζουμε με κάποιον. Κάτσαμε στην κλούβα είκοσι λεπτά. Μόνοι, αν και όχι εντελώς. Γιατί καμιά εκατοσταριά άνθρωποι περνάνε και κοιτάνε με ένα βλέμμα που λες και ψιθυρίζει: «Να! Κι άλλος ένας! Κι άλλος ένας που συμπεριφέρθηκε ακριβώς σύμφωνα με τα στερεότυπά μας». Μακάρι να ήσασταν μαζί μου σε εκείνη την κλούβα. Αλλά ήμουν μόνος. Μόνος με όλα αυτά τα βλέμματα των περαστικών, στα οποία προσπαθούσα κάπως να δείξω πως δεν ήμουν ένοχος, πως απλά καθόμουν σε λάθος σημείο κι είχα περίεργη εμφάνιση. Αλλά είναι δύσκολο να υποστηρίξεις την αθωότητά σου μέσα από μια κλούβα. Κι είναι αδύνατο να ανήκεις σε μια κοινωνία στην οποία οι πάντες διαρκώς υποθέτουν πως είσαι ένοχος.»

Γιόνας Χάσεν Κέμρι

Η ομάδα του Τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Α.Π.Θ., έχοντας σαν υλικό θεατρικά έργα Γερμανών ή γερμανόφωνων συγγραφέων, προσπαθεί να φέρει τους φοιτητές και τις φοιτήτριες του Τμήματος καθώς και το κοινό της Θεσσαλονίκης σε επαφή με τη γερμανική λογοτεχνία και το γερμανικό πολιτισμό μέσω των θεατρικών έργων που ανεβάζει ήδη από το 1989/1990.

Ενδεικτικά αναφέρονται τα θεατρικά έργα: *Goldener Oktober* της Elfriede Müller, *Minna von Barnhelm* του Gotthold Ephraim Lessing, *Der Hässliche* του Marius von Mayenburg, το κολάζ έργων του Bertolt Brecht *Τι κοιτάτε θέατρο είναι!* Ένα βράδυ με τον Μπρεχτ, *Dr. med. Hiob Prätorius* του Curt Goetz και το κολάζ έργων του Friedrich Dürrenmatt *Play Dürrenmatt* και η τελευταία παράσταση το 2014 *Die Würde des Menschen ist unantastbar* που αποτελείται από αποσπάσματα σύγχρονων γερμανόφωνων έργων.

Από το 2009 τα θεατρικά ανεβαίνουν με ελληνικούς υπέρτιτλους.

Το ιστορικό της ομάδας βρίσκεται στο σύνδεσμο:

<http://www.del.auth.gr/index.php/de/aktivitaten/theater-ag-geschichte>

Οδηγός παράστασης

1. Νούρκαν Έρπουλατ & Γιενς Ήλγκε

***Verrücktes Blut* [Αίμα τρελαμένο]**

Παγκόσμια Πρώτη 2010, Ντούισμπουργκ

... Σε μια χαοτική σχολική τάξη η καθηγήτρια Σόνια Κέλιχ προσπαθεί να κεντρίσει το ενδιαφέρον των ατίθασων μαθητών της, διδάσκοντας την έννοια του ιδεαλισμού μέσα από το έργο «Ληστές» του Γερμανού θεατρικού συγγραφέα Σίλερ. Φαίνεται να μην μπορεί να επιβληθεί στην τάξη, ώσπου ένα πιστόλι πέφτει στα χέρια της...

2. Σιμπίλε Μπεργκ

***Die goldenen letzten Jahre* [Τα τελευταία χρυσά χρόνια]**

Παγκόσμια Πρώτη 2009, Βόννη

... Η Μπέα πάσχει από πολιομυελίτιδα. Η Ούτε είναι χοντρή. Η Πάολα είναι αυτιστική. Η Ρίτα περνάει μια ζωή απαρατήρητη. Και οι τέσσερις υπήρξαν θύματα bullying στα σχολικά τους χρόνια. 20 χρόνια αργότερα έχουν γίνει πλούσιες αλλά εξακολουθούν να ζουν στο περιθώριο που έχουν επιλέξει πια οι ίδιες

3. Αντρζέϊ Στάσιουκ

***Warten auf den Türken* [Περιμένοντας τους Τούρκους]**

Παγκόσμια Πρώτη 2009, Κρακοβία

... Σύνορα Τσεχίας- Πολωνίας. Τούρκοι επενδυτές έχουν αγοράσει τα πολωνικά εδάφη...

4. Σέλμα Σπάχιτς

***Hypermnnesia* [Υπερμνησία]**

Παγκόσμια Πρώτη 2011, Βελιγράδι

... 1992. Γιουγκοσλαβία. Ένας πόλεμος τόσο πρόσφατος και κοντινός και όμως κανείς δεν τον θυμάται... Οι άνθρωποι της τέως Γιουγκοσλαβίας ανακαλούν μνήμες από την πολεμική περίοδο...

5. Ντιρκ Λάουκε

***Furcht und Ekel* [Φόβος και απέχθεια]**

Παγκόσμια Πρώτη 2014, Στουτγκάρδη

... Μια υπάλληλος της Υπηρεσίας Κοινωνικής Πρόνοιας γκρινιάζει για την αύξηση των μεταναστών. Παράλληλα, μια εισαγγελέας βρίσκεται αντιμέτωπη με μια δικαστίνα για τη δολοφονία(;) ενός αντιδιαδηλωτή σε μια διαδήλωση νεοναζί...

6. Γιόνας Χάσεν Κέμρι

***Ich rufe meine Brüder* [Καλώ τους αδερφούς μου]**

Παγκόσμια Πρώτη 2015, Αμβούργο

... 2010. Στοκχόλμη. Οι «Σουηδοί- Δημοκράτες», ένα κόμμα με ρατσιστικές προτάσεις μπαίνει στη βουλή. Ποιος φέρει την ευθύνη για αυτό το αποτέλεσμα; Δυο φίλοι με μεταναστευτικό υπόβαθρο, ο Άμορ και ο Σάβι, συζητούν για τα αποτελέσματα των εκλογών...

7. Κέβιν Ρίτμπερκερ

Kassandra- Hunderte verschiedene Geschichte oder doch die gleichen? [Κασσάνδρα- Εκατό διαφορετικές ιστορίες ή μήπως οι ίδιες;]

Παγκόσμια Πρώτη 2010, Βιέννη

... Ο δρόμος των μεταναστών προς την Ευρώπη αποτελείται από χιλιάδες διαφορετικές ιστορίες. Η ιστορία ενός Καμερουνέζου, η ιστορία του Εμμάνουελ από την Γκάνα, η ιστορία ενός άντρα από την Δυτική Σαχάρα, η ιστορία της Μπλέσινγκ, μιας 25χρονης Νιγηριανής... Ή μήπως πρόκειται πάντα για την ίδια ιστορία;

8. Χοσέ Ολιβέρ

Zeitgeist [Το πνεύμα των καιρών]

Ποίημα από την συλλογή Heimat und andere fossile Träume [Πατρίδα και άλλα απολιθωμένα όνειρα] του Χοσέ Ολιβέρ (1989)

Ένα ποίημα με έντονη την αίσθηση της Ανδαλουσίας, το οποίο αντιστέκεται στον φόβο προς το ξένο και προς την αδράνεια, στο όνομα αυτών, που στερούνται όχι μόνο το χάρισμα, αλλά και το δικαίωμα της έκφρασης.

Συντελεστές και Ερμηνευτές

Σκηνοθεσία και επιμέλεια: Κατερίνα Ζάχου

Βοηθός Σκηνοθέτη: Βασούλα Μακρή

Επιμέλεια μετάφρασης- υπερτιτλισμός: Σταυρούλα Τσιάρα

Σχεδιασμός αφίσας: Μάιτα Χατζηιωαννίδου

Λήψη βίντεο- φωτογραφία: Γιώργος Φλέγγας

Χειρισμός κονσόλας ήχου: Αννέτα Παναγιώτου, Ζωή Τσαπακίδου

Φωτισμός: Studio Παράθλαση

Μακιγιάζ: Γεωργία Κοκκινίδου

Επιλογή- συρραφή κειμένων, σύνταξη προγράμματος: θεατρική ομάδα

Υποβολείς: Βίκυ Λιάκου, Ειρήνη Ζουρλαντώνη, Έλενα Ασλανίδου

“Verrücktes Blut“

Καθηγήτρια Σόνια Κέλιχ: Ντενίζ Μουσταφά Όγλου

Χασάν: Αιμίλιος Ψηφίδης

Μάριαμ: Γεωργία Κοκκινίδου

Λατιφά: Μαρία Δαλδά

Φέριτ: Σάββας Κομάτης

Αϊσέ: Φωτεινή Ταβλαρίδου

“Die letzten goldenen Jahre”

Καθηγητής: Γιάννης Αναστασίου

Μπέα: Βίκυ Εμμανουηλίδου

Ούτε: Χρύσα Τζαφέρη

Πάολα: Παναγιώτα Γκαρτζονίκα

Ρίτα: Ειρήνη Ξιδιανού

Μπέρντ: Ειρήνη Ζουρλαντώνη

Ίμκε: Έλενα Ασλανίδου

Καρλ-Γκούσταβ: Ελένη Αδαμίδου

“Warten auf den Türken“

Χορός: Μαρία Δαλδά, Ζωή Τσαπακίδου, Μαρία Κολιού Έντεκ: Δήμητρα Αναστασίου

Πάτρικ: Αναστασία Κωλάση

Άντζι: Σίσσυ Στανόικα

Μαρίκα: Μαριαρένα Γκανάλα

Κυρία Σαλαμίνα: Βεατρίκη Μόμτση

Γραμματέας: Άννα Καραμήτρου

“Hypermnnesia”

Νταμίρ: Μελίνα Βούρη, Μάγια Νταγκάνοβα

Έρμιν: Χρύσα Μελάνου

Άλμπαν: Έλενα Ασλανίδου

Γιελένα: Ζώη Τσαπακίδου
Ζανίν: Αιμίλιος Ψηφίδης
Ένκο: Γιάννης Αναστασίου
Μίρα: Μαρία Δαλδά

Γιασμίν: Ντενίζ Μουσταφά Όγλου

Μαθητές στην Ολλανδία: Γιάννης Αναστασίου, Έλενα Ασλανίδου, Μελίνα Βούρη, Μαρία Δαλδά, Χρύσα Μελάνου, Ντενίζ Μουσταφά Όγλου, Μάγια Νταγκάνοβα, Ειρήνη Ξυδιανού, Χρύσα Τζαφέρη, Αιμίλιος Ψηφίδης

“Furcht und Ekel”

Κυρία Γκέρλαχ: Κατερίνα Γελαδάρη Χάνιτς, Ευρυδίκη Καραγκούνη

Εισαγγελέας: Βεατρίκη Μόμτση

Δικαστής: Βίκυ Λιάκου

“Ich rufe meine Brüder“

Άμορ: Ελένη Αδαμίδου

Σάβι: Ειρήνη Ζουρλαντώνη

“Kassandra”

Αφηγητές: Μελίνα Βούρη, Παναγιώτα Γκαρτζονίκα Σίσσυ Στανόικα, Χρύσα Τζαφέρη, Μαριαρένα Γκανάλα

Μπλέσινγκ: Φωτεινή Ταβλαρίδου

Ημερολόγιο της Μπλέσινγκ: Αννέτα Παναγιώτου

Μπούμπακαρ: Σάββας Κομάτης

Αστυνομικός: Μαρία Κολιού

“Zeitgeist”

Γιάννης Αναστασίου, Δήμητρα Αναστασίου, Βίκυ Εμμανουηλίδου, Βίκυ Λιάκου, Χρύσα Μελάνου, Μάγια Νταγκάνοβα, Αναστασία Κωλάση,

Φινάλε: Όλη η θεατρική ομάδα

GRENZEN- ΣΥΝΟΠΑ

Kleines Manifest zur Aufführung

Die diesjährige Aufführung der Theater AG 2014-2015 "Grenzen- Σύνοπα" beschäftigt sich mit den Themen: Gewalt, Ausgrenzung, Rassismus und Einwanderung in der heutigen Zeit. Wir haben eine Collage aus zeitgenössischen Theaterwerken Europäischer Dramaturgen aus Deutschland, Schweden, Serbien und Polen inszeniert. „Grenzen- Σύνοπα“ wird uns in alltäglichen Situationen versetzen, in denen unsere Haltung auch unbewusst eine entscheidende Rolle spielt. Wir werden Szenen aus dem Leben anderer Menschen sehen, mit denen man einen alltäglichen Umgang hat, ohne dass man weiß, was sie schon im Leben erlebt haben oder auch wie es auf unser Leben einen Einfluss hat. Man kann sich nicht vorstellen, mit welchen Situationen sie sich täglich konfrontieren müssen. Es ist immer fraglich, wo jeder seine Grenzen setzt und wer alles Grenzen malt, um Menschen auszuschließen. Wo liegen schließlich die Grenzen? Schützen Grenzen wirklich unsere Freiheit oder grenzen sie uns am Ende aus?

Der folgende Ausschnitt ist aus dem offenen Brief des Schriftstellers Jonas Hassen Khemiri an Schwedens Justizministerin Beatrice Ask. 2013 ist das Projekt REVA in Kraft getreten, eine Bevollmächtigung der Polizei, die nach volkstümlichen Kriterien Passkontrolle vornehmen kann. Und das alles in einem Führungsland, was die Gleichberechtigung ihrer Bewohner verspricht, in einer Zeit, wo die Debatte des Migrantenkonflikts aktuell ist.

„[...] Ich möchte, dass wir Haut und Erfahrungen tauschen. [...] Du borgst Dir jetzt meine Haut aus, um zu verstehen, dass, wenn Du hinausgehst auf die Strasse und die Polizisten dort stehen siehst, mit dem Gesetz auf ihrer Seite, mit dem Recht, sich Dir zu nähern und Dich zu ersuchen, Deine Unschuld zu beweisen, dann Erinnerungen wachgerufen werden. [...]

Sechs Jahre alt gehen wir zum Zoll mit Papa, der verschwitzte Hände hat, der sich räuspert, der sein Haar ordnet und seine Schuhe an der Wade abputzt. Alle rosafarbenen Menschen werden vorbeigelassen. Aber Papa wird aufgehalten. Und wir denken uns: Das war vielleicht Zufall... War aber kein Zufall.

Neun Jahre alt sein und sich Actionfilme anschauen, wo dunkle Männer vergewaltigen, ihre Frauen schlagen, ihre Kinder entführen, manipulieren und lügen und rauben und misshandeln. [...]

Zehn Jahre alt sein und zum ersten, aber nicht zum letzten Mal von Skinheads gejagt werden. [...]

Dreizehn Jahre alt sein und damit anfangen, im Jugendzentrum herumzuhängen und die Geschichten zu hören. [...] Der Freund meines Vaters, der von einer Polizeistreife gefunden und in eine Ausnüchterungszelle gesperrt wurde, weil er gelallt hat, und erst am Tag danach haben die Polizisten bemerkt, dass irgendetwas nicht stimmt, und in der Erstaufnahme haben sie die Gehirnblutung entdeckt und auf dem Begräbnis sagte seine Freundin: Hätten sie nur mich angerufen, hätte ich sagen können, dass er keinen Alkohol trinkt.

Dreizehneinhalb Jahre alt sein und in einer Stadt leben, die belagert wird von einem Mann mit einem Gewehr mit Laser-Zielfernrohr, der in sieben Monaten elf schwarzhaarige Männer erschießt, ohne dass die Polizei eingreift. [...]

Einige Jahre später fingen wir an, Wirtschaft zu studieren. Eines Tages standen wir vor dem Hauptbahnhof in Stockholm und schrieben eine Notiz in eine Ringbuchmappe (denn wir hatten einen geheimen Traum, Schriftsteller zu werden). Plötzlich näherte sich von rechts ein kräftiger Mann mit Earphone. Er fragte nach einem Ausweis und dann verdrehte er unsere Arme in einen Polizeigriff und transportierte uns zum Polizeibus, wo wir anscheinend abwarten sollten, bis er von seinem Vorgesetzten eine Bestätigung bekam, dass wir wirklich diejenigen waren, die wir behauptet hatten zu sein. Wir haben offensichtlich einem Täterbild entsprochen. Zwanzig Minuten lang saßen wir dort in dem Polizeifahrzeug. Alleine. Aber doch nicht alleine. Denn Hunderte von Menschen gingen vorbei. Und sie schauten zu uns hinein mit einem Blick, der flüsterte: „Da. Noch einer. Noch einer, der sich ganz in Übereinstimmung mit unserem Vorurteil benimmt.“ Und ich wünsche, dass Du mit mir im Polizeibus wärst. Aber Du warst es nicht. Ich saß dort allein. Und ich begegnete den Blicken aller Passanten und versuchte zu bedeuten, dass ich nicht schuldig bin, dass ich nur an einer Stelle gestanden bin und auf eine bestimmte Art ausgesehen habe. Aber es ist schwierig, auf dem Rücksitz in einem Polizeibus seine Unschuld zu beweisen. Und es ist unmöglich, ein Teil der Gemeinschaft zu sein, wenn Die Macht ständig voraussetzt, dass du Ein Anderer bist.“

Jonas Hassen Khemiri

Die Theatergruppe der Abteilung für Deutsche Sprache & Philologie der Aristoteles Universität Thessaloniki wurde 1989/90 gegründet und stellt einen Versuch dar, Studierende und Publikum mithilfe von Theaterstücken deutscher oder deutschsprachiger Schriftsteller einander näher zu bringen und den Kontakt mit der deutschen Kultur- und Literaturszene zu pflegen.

Manche von den aufgeführten Theaterstücken: *Goldener Oktober* von Elfriede Müller, *Minna von Barnhelm* von Gotthold Ephraim Lessing, *Der Häßliche* von Marius von Mayenburg, die Bertolt-Brecht-Collage *Glottz nicht so Romantisch! Brecht intensiv*, *Dr. med. Hiob Prätorius* von Curt Goetz und die Friedrich-Dürrenmatt-Collage *Play Dürrenmatt* und die letzte Aufführung 2014 *Die Würde des Menschen ist unantastbar*, die aus Ausschnitte aus modernen deutschsprachigen Textwerken besteht.

Seit 2009 werden die Theaterstücke mit Übertiteln versehen.

Ein Überblick auf die Geschichte der Theater-AG ist unter folgendem Link zu finden:

<http://www.del.auth.gr/index.php/de/aktivitaten/theater-ag-geschichte>

SZENEFOLGE

1. Nurkan Erpulat und Jens Hillje

Verrücktes Blut

Uraufführung 2010, Duisburg

... Wir befinden uns in Deutschland, in einer Schulklasse, voller türkischen Schülern. Sonia Kelich, die Lehrerin, bemüht sich, ihren rebellischen Schülern, Schillers idealistische Vorstellung vom klassischen deutschen Theater zu vermitteln...

2. Sibylle Berg

Die letzten goldenen Jahre

Uraufführung 2009, Bonn

... Bea hatte Kinderlähmung. Ute war ein dickes Mädchen. Paula war die Autistin. Rita konnte sich einfach nicht zurechtfinden. Alle vier waren in der Schulzeit Mobbingopfer. 20 Jahre später leben sie, obwohl sie reich geworden sind, noch als Außenseiter aus eigenem Willen.

3. Andrzej Stasiuk

Warten auf den Türken

Uraufführung 2009, Krakau

... An den Grenzen zwischen Tschechien und Polen. Türkische Investoren haben an der polnischen Grenze Land gekauft...

4. Selma Spahic

Hypermnesia

Uraufführung 2011, Belgrad

... 1992. Im damaligen Jugoslawien. Ein Krieg der kürzlich stattgefunden hat, aber schon in Vergessenheit geraten ist... Erinnerungen der Flüchtlinge aus dem ehemaligen Jugoslawien.

5. Dirk Laucke

Furcht und Ekel

Uraufführung 2014, Stuttgart

... Chemnitz, Sachsen. Eine Beamtin vom Sozialamt äußert sich über die wachsende Einwanderungszahl. Während einer Nazidemo, wird ein Gegendemonstrant von einem Auto überfahren. Eine Staatsanwältin und eine Richterin streiten sich über den Fall.

6. Jonas Hassen Khemiri

Ich rufe meine Brüder

Uraufführung 2015, Hamburg

... 2010. Stockholm. Die ersten Parlamentswahlen, bei denen die "Schweden- Demokraten", eine Anti-Immigrationspartei erstmals ins Parlament einzieht. Wer trägt hier eigentlich die Verantwortung? Zwei Freunde mit Migrationshintergrund sprechen über die Wahlergebnisse.

7. Kevin Rittberger

Kassandra- Hunderte verschieden Geschichte oder doch die gleichen?

Uraufführung 2010, Wien

... Auf dem Weg der Flüchtlinge nach Europa kann man tausende verschiedene Geschichte hören. Die Geschichte eines Kameruners, die Geschichte von Emanuel aus Ghana, die Geschichte eines Mannes aus Westsahara, die Geschichte von Blessing, einer 25jährigen Nigerianerin... Oder geht es immer um die gleiche Geschichte?

8. Oliver José

Zeitgeist

Ein Gedicht aus „Heimat und andere fossile Träume“ (1989)

Ein auf-führ-bares Gedicht mit dem tiefen Gefühl des Andalusiers, das der Angst vor dem Fremden, vor Sprachlosigkeit Widerstand leistet, im Namen derer, die nicht über eine wunderbare Stimme und literarische Begabung verfügt werden.

DARSTELLER und MITWIRKENDE

Leitung und Regie: Katerina Zachu

Regieassistentin: Vasoula Makri

Übersetzung- Übertitelung: Stavroula Tsiara

Plakattendesign: Maita Chatziioannidou

Videoaufnahme- Fotos: Giorgos Fleggas

Beleuchtung: Studio Parathlasi

Musik: Anette Panagiotou, Zoe Tsapakidou

Souffleusen: Vicky Liakou, Irini Zourlantoni, Elena Aslanidou

Maske: Georgia Kokkinidou

Auswahl und schriftliche Bearbeitung des Stückes, Programmstellung: Theater AG 2014-2015

„Verrücktes Blut“

Lehrerin: Denise Moustafa Oglou

Hassan: Emilios Psifidis

Mariam: Georgia Kokkinidou

Latifa: Maria Dalda

Ferit: Savvas Komatis

Ayse: Fotini Tavlaridou

„Die letzten goldenen Jahre“

Lehrer: Jannis Anastasiou

Bea: Vicky Emmanouilidou

Ute: Chrysa Tzaferi

Paula: Panayiota Gkartzonika

Rita: Irini Ksidianou

Bernd: Irini Zourlantoni

Imke: Elena Aslanidou

Karl-Gustav: Eleni Adamidou

„Warten auf den Türken“

Chor: Maria Dalda, Maria Koliou, Zoe Tsapakidou

Edek: Dimitra Anastasiou

Patrick: Anastasia Kolasi

Angie: Sissy Stanoika

Marika: Mariarena Gkanala

Frau Salamina: Beatrice Momtsi

Sekretär: Anna Karamitrou

„Hypermnesia“

Damir: Melina Vouri, Maya Daganova

Ermin: Chrysa Melanou

Alban: Elena Aslanidou

Jelena: Zoe Tsapakidou

Sanin: Emilios Psifidis

Enko: Jannis Anastasiou

Mira: Maria Dalda

Jasmin: Denise Moustafa Oglou

Schüler in Holland: Jannis Anastasiou, Elena Aslanidou, Maya Daganova, Maria Dalda, Chrysa Melanou, Denise Mustafa Oglou, Emilios Psifidis, Chrysa Tzaferi, Melina Vouri, Irini Xidianou

„Furcht und Ekel“

Frau Gerlach: Katerina Geladari Hanicz, Evridiki Karagouni

Staatsanwältin: Beatrice Momtsi

Richterin: Vicky Liakou

„Ich rufe meine Brüder“

Amor: Eleni Adamidou

Shavi: Irini Zourlantoni

„Kassandra“

Erzähler: Mariarena Gkanala, Panayiota Gkartzonika

Sissy Stanoika, , Chrysa Tzaferi ,Melina Vouri

Blessing: Fotini Tavlaridou

Blessings Tagebuch: Anette Panagiotou

Boubacar: Savvas Komatis

Polizistin: Maria Koliou

„Zeitgeist“

Jannis Anastasiou, Dimitra Anastasiou, Maya Daganova, Vicky Emmanouilidou, Anastasia Kolasi, Vicky Liakou, Chrysa Melanou

Finale: Die ganze Theater AG

Ευχαριστούμε τους:

- Τη **Φοιτητική Εβδομάδα του Α.Π.Θ. 2015**
- Το **Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Α.Π.Θ.**
- Τη **Βιβλιοθήκη** του Τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Α.Π.Θ.
- Το **Studio Παράθλαση** που μας παραχώρησε το χώρο για τις πρόβες και τις παραστάσεις και ιδιαίτερα τους: Μόνα Κιτσοπούλου, Γιώργο Γκασνάκη.
- Την απόφοιτη του Τμήματος Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας **Βασούλα Μακρή** για την οικειοθελή βοήθειά της.
- Την **Σταυρούλα Τσιάρα** για την επιμέλεια μετάφρασης των κειμένων και τον υπερτιτλισμό.
- Την **Μαίτα Χατζιωαννίδου** για την αφίσα.
- Τον **Γιώργο Φλέγγα** για το βίντεο και τις φωτογραφίες.
- Την **Αμαλία Κοντογιάννη** για την ξενάγηση στο Βασιλικό Θέατρο Θεσσαλονίκης.
- Την **Σταύρο Ζαχαριάδη** για την κατασκευή της μπάρας.
- Τον **Γιώργο Κατσικά**, την **Περούζ Κασπαριάν** και **όλους όσους βοήθησαν** ν' ανέβει η παράσταση!

Wir danken:

- der **Studentenwoche 2015 der Aristoteles Universität Thessaloniki**
- dem **Master- und Promotionsstudiengang der Abteilung für Deutsche Sprache und Philologie der Aristoteles Universität Thessaloniki.**
- der **Bibliothek** der Abteilung für Deutsche Sprache und Philologie der Aristoteles Universität Thessaloniki.
- dem **Studio Parathlasi**, das uns das Theater für unsere Proben und Aufführungen bereitgestellt hat und besonders Mona Kitsopoulou, Giorgos Gasnakis.
- der Absolventin der Abteilung für Deutsche Sprache und Philologie **Vasoula Makri** für ihren freiwilligen Einsatz.
- **Stavroula Tsiara** für die Übersetzung und die Übertitelung.
- **Maita Chatziioannidou** für das Plakatdesign.
- **Giorgos Fleggas** für die Videoaufnahme des Stücks und die Fotos.
- **Amalia Kontogianni** für die Führung durch das Vassiliko Theater Thessaloniki.
- **Stavro Zachariadi** für die Herstellung des Riegels.
- **Giorgos Katsikas, Peruz Kasparian** und **allen**, die dazu beigetragen haben, das Stück auf die Bühne zu bringen!